

2. Biblioteca PALATULUI CULTURAL
Arad

VISTĂ LITERARĂ

ștaj-satiră-umor

Juratul Tribunului
Sec. III, Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația

ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 1000 lei pentru întreprinderile mijlocii; 2000 lei anual pe marile întreprinderi. — Abonamentele se plătesc înainte.

De toate și amestecate

— O nouă teorie asupra originei cancerului —

Este a vostră că în vara acestui an avea din cele mai cunoscute ale Aradului, să treacă la na veșnică, din cauza cancerului, deci, ca toti arădenii — și cu seamă cel „hodoroghi” — fie preocupați de pericolul prezintă cancerul pentru viață. Dar numai cel se apropie de viață sunt preocupați de rog pericol, ci și medicii, deoarece știința pe care au cultivat-o în intervale de timp liber din două cheuri și o aventură senină, nu a rezolvat până acum problema, — sunt preocupați de ea. Prin urmare, fiecare medic, mai multă sau mai puțină știință o teorie proprie asupra originei cancerului și asupra mijloace de combatere și stăpînează această flagel. Că teorile aceste au sau nu o bază științifică sau reale poate constata din ultima lansată pe plajă de unul din-

tre cel mai „bine” medici arădeni, lat-o:

Este știut — începe teoria doctorului nostru — că părțile cele mai frecvent atacate de cancer sunt cele ale aparatului nutritiv, adică: gâtul, stomacul, intestinile și celelalte organe anexe. Deci, se poate trage concluzia: cauzele cancerului sunt să căuta în alimentele cu care se hrănește omul. Or, — continuă teoria simpateticului nostru doctor — totalitatea bucătăriilor și a camerelor de alimente dela orașe și chiar dela sate, sunt învăzate de șabbi de bucătărie și alte diferențe insecte cu numeroase picioare (mirișoare). și aceste insecte, în năpârile întunecoase pătrund peste tot, plimbându-se — ca eleganți și snobi pe corso și îndrăgoșitii pe malul Mureșului sau prin parcuri — și pe diversele alimente, și cam lasă pe acolo o parte din picioare. Aceste, după cum se știe, au la rândul lor, o serie întreagă de mici cărlige

sau jepe cu care se fixează temelnic în alimente.

Ei bine — se încheie teoria doctorului nostru — cetățeanul, necunoscând toate aceste lucruri și chiar cunoscându-le, este în imposibilitate de a se apăra, înghitit, odată cu alimentele și piciorușele (atât de plăcute când sunt văzute șeind de sub o fustă elegantă) și resturile lor. Odată ajunsă în stomac, în intestine sau în altă parte, piciorușele șabbiilor, a celorlalte insecte și rămășițele lor, se fixează în organismul omului și, solidificându-se, sub impulstunea mișcărilor pe care le face omul, „răcăie” și sgârde, producând durerile insuportabile ale cancerului și puroiul respectiv, care ajungând în contact cu inevitabilii microbii îngrijili de om, infectează organismul și provoacă moarte...

O fil...
r. b.

Tie...

Ești copilă răsărită
Dintr-o gîntă de latini;
Și pe aripă de nserare
Tu mi-aduci parfum de crin!

Dacă vrei să îl cuminte,
Hai copilo vin cu mine
Și călăto pe-a ta frunte
Fericirile-ji divină...!?

Motto.

Un gol de vrei să-l umpli
Spre-o lumea-o fericiri
Trecutul să-l răscumperi
Cu șoaptele lubirii.

Cu guriță arzătoare
Și cu zâmbetci pe buze;
Mă-o mintești pe cea mai dulce
Dintre cele nouă mize....!?

Fu și dău aceste versuri
Sub priviri de clipe grele,
Vîitorul nostru fie
Clar de lumă și destele...!?

OCTAVIAN JAK.

BUNE

— Ia spune-mi, Teodorescu Vasile, Turcii se căsătoresc cu o singură femeie?...
— Nu, cu mai multe.
— El, și cum se cheamă acest fel de căsătorie?
— Pollgamie.
— Dar în cazul când cineva are o singură nevastă?
— Mono... mono...
— Așa, așa, și mai departe...
— Monotonie.

Un domn intră într'un restaurant și după ce consumă cheamă pe patron.

— Vă rog nota.
După câteva minute patronul restaurantului revine cu nota.
Clientul se uită la nota și spune patronului:

Cam sărat.

Atunci patronul se întoarce și spune casieritei:

— Vezi Adelo, îl-am spus că bucătorul săreză prea mult mâncăruri. Mereu mi se plâng clientii

—

CEVA SIMILAR

Miticuță este angajat vânzător la o drogherie. Într-o zi din zile o clientă îl cere lui Miticuță un săpun de toaletă străin.

— N'avem sare Miticuță prompt. Intervine patronul care oferă clientei un săpun indigen, zice-se având aceleași calități ca și cel străin. D-na la săpuncul și pleacă.

După o muștrulială zdravănă trasă lui Miticuță, patronul încheie:

— Și bagă bine în cap dobitocu-

Gila luă Nojita sicire

Iacă mă fraților
că neam sălăi noi
gin tăce baotă
inimii ca să pucem
scoace foala în tă-
tă săptămâna oda-
tă cum nea fost nă-
ravu, de girept vă
spun că nam putut.
Abge și abge e
pucem scoace amu.

Da io zic să nu vă măriți pre tarie
că acuș o fi iară cum o fost mai
năințe și lară om puce scoace Bă-
ravu nost în tătă săptămâna cum
nea fost năravu gin bătrâni, și lom
scoace lară cum lom mai scos că
voi trebe să șicii cum o scriș și
domnul director: Tinie mince și cu-
vincere: Băravu mere năințe! Astă
înseamnă că fie șie o fi noi tătă me-
rem. Odată mai mereu, odată mai
luce da ge așea tătă merem. Că nu
nu năsătăgiuna hărmasari carie fug
ca vântu numă neșce bglești meliș
gi astă nu năsătăgiună ge vină. Is vre-
muriile așe. și vol lară șicii cum e
zis on scriitori gin bătrâni că nu
vremuriile is sub uoam numă bogie
uoam sub vremuri. Astă înseamnă
că geaficea is lo luă Nojita o tu
birău în Cromna că tătă nu pot po-
runși la soare să fie cald e la hori
să plăcătumă când îl trebuie cu-
curuzului ca să crească mai foarte
ge cum o fost mai amu anu și nișă
la păradisi nu île pot porunși să să
coacă. Apu vigești vremuriilor nu le
poace porânsi uoamul. Că dacă vre-
mili îl vinie peftă să facă în dric ge
vară frig și glăjă tu bogie uoam nă-
șie faie numă ișii ieș gioarești pă-
cine și faie focu în cuptor și în pat
ge bagă su dricală nu su lipigiu. Că
prăbăli tu și altfel să veză numă
cum ișii îngăță urecilo. Apu năcă
așe năsătăgiu și noi amu. Fașiem și pă-
ceme ca să fie dacă nu gi tătăul
binie măcar căt să poace. E numă
is altă carie nu fac nișă atâta. Pân-
tru că zic că așe și că ză gindie.
Numă năi pă nicări numă la îl în
inimă și în suflet carie negru ca
noapcea. Is uoamini așia gli carie
să zise că pestriș la majă. Numă
că o vîni odată vre năa când șineva
o găsi o tare dărab ge șmiglu și
lio curăță majăle și liu faie albe
ca neaua numă nu ște cum o fi a-
tunșia. Leo plășe o nu liu plășea
asta năor spunie îl atunșă dacă liu
mai vîni poftă săși geschiidă gura.

Noa numă până atunșia voi cerie
vis acasă să saștej bine să nă plă-
ciști abolimentu. Mai vigești și voi
tarie părece ge pui și nește cauă
și lacă zveță bană și plăciști abol-
imentu. Că dară amu ște vor scum-
pit numă abolimentu la Băravu e
rămas așe cum o fost.

Al vestu
luă Nojita.

le, dacă năi ce îl se cere, oferă
clientului ceva similar.

Zis și făcut. După câteva minute
vîne în prăvălie un client obez.

— Trei rulouri de hârtie higienică
— cere grăbit clientul.

— N'avem îl dă cu gura Miticuță — putem însă să vă dăm glass-
papier sau șmignel.

PECICA

— Ce-ar fi, dacă ar fi cineva, că o domnișoară foarte drăguță umbria cândva prin Arad cu sprințenele creionate în violet. Dar fiindcă nu știe nimănii nici noi nu o spunem, pentru că nu vrem să se supere pe noi și nici să-l facem înmă rea duduțel. Că, știi vorba, nu-mi îmi spune că-mi vine rău.

— Apropos, fiindcă ne-am adus aminte de lucrul acesta, ne gândim că ar fi bine să amintim domnișoarei (ei, dar nu-i spunem nimic rău) că ar face bine să cumpere în loc de creioane pentru vopsitul sprințenelor un cărbune sau o crete neagră, ca să o împrumute și pe dulceață prietenă, căreia nu-l-ar etriță puțin negru peste blondul ei de aur.

Ce ziceți, nu ne-am gândit bine?

— Nu vrem să ne amestecăm în afacerile nimbănușilor, dar ni se pare că s-a făcut o greșeală atunci, când a spus cineva că pleacă la băi, până când începe cursurile. Ni se pare, că ar fi trebuit să spună: până la sfârșitul anului școlar ce începe. Nu-i aşa?

SANNICOLAUL-MIC

— Domnul dela „Zorile” nu știa că corespondentul era de față când se povestea următoarea întâmplare:

„Un bătrân pensionar intră în magazia federală arădane comandând un litru de ulei comestibil, pe care își cere 100 lei, când prețul stabilit e de 66 lei... Pensionarul plătește prețul cerut dar, în același timp se plânge unui judecător. În ziua desbatelor judecătorul întrebă pe bătrân:

— De ce ați părăsit pe domnul „V.”

— Să trăjiți, domnule judecător, mi-a cerut 100 lei pe un litru de ulei. Iar inculpatul de coito:

— Grijii, domnule, c’ a fost un kilogram!

Comentariile sunt de prisos.

— Tot la „Zorile” se ucrează de zor la repararea unui „lift”. Electricenii ematori sunt trei cetăjeni de-al nostru. Rezultatele sunt satisfăcătoare. Ca semn de încurajare au primit 100 lei „căpară”, pe care au beut-o la „Andreiță”. Vom ține cătilor în curent cu mersul reparărilor.

— Duminică trecută doi factori, debutanți în box francez, au organizat un match, încercând tot odată și rezistența „turecilor”. Adversarii nefiind proporționali, „Dacă” intră pe teren și pună în funcțiunea „boanca” Nr. 46” făcându-l pe adversar să capiteze în lacrimi.

— Proaspătul înșurățel „Iorga” și petrece luna de miere în vila „Chelus”, de unde admiră cu jumătatea sa celebre coline ale „Chechusalui”.

GURABARZA

— Zilele trecute colonia noastră a fost cutreierată de o mulțime de tipi care au lăsat o mulțime de regrate.

— Dudurile din Gurabarza au făcut o cerere școaliei de conditorii să facă mai des căte în acmen de admisire, doar își vor țăsi și ele pe plac.

— Dudurile surori mai les cămară e felicită când îl face curte aviatorului fără motor.

Dueluri epigramatice

„Fecunda” Domnișoară Didina deschide duelurile pentru numărul de astăzi cu câteva catrene bine îndreptate. Să le vedem:

Un sfat lui I. I. Zorand

Când catrenele îl-ai scris
Și la „Bravol” le-ai trimis
Să și îl măi frate c’ai făcut-o lată;
Mai bine îl-ai făceal din ele... o salată

Acelaiaș

Căți-va cătilor să-treabă
Dece n’al spirit nici humor
Eu le răspund: (Să nu te supere dragă)
El nu scrie cu mâna, ci cu un picior.

Epitaf la mormântul lui I. I. Zorand

Aici zace I. Zorand
Epigramist ratat
Care în veajă cu-a lui versuri
O lume’ntreagă s’ntoxicat.

Lui Cicerone

E nu-ți găsești zăul, nici o vină
Că versurile-ți șchioape mă umplu
năduș;
Pe căt ești de risipitor la rîmă
Pe-atâtea de sărac ești tu la duh.

„Tânărul simpatic” ne trimite două catrene.

Unei fete liniștită

Cine-o vede-i zice: fată așezată
E săi desmințe
Simpla minte:
Stând mereu... culcată.

Unuia care zicea că „P’oneză” e cam tocită

Că poneza-i cam tocită
Nu-i lucru de uită;
„Lovind în gloata cel imită
De-atâți bostani s’ă cam tocit”.

Un Tânăr domn ce îscălește „Pion” ne înmânează căteva catrene. Nu comentăm nimic. Apreciera în mălinile cătilorilor

Unul credut

Și crezi că ești frumos
Cu părul blond și mătăsoas
Să și că nu este decât „snob”
Înprobabilu-te cu’n „clop”.

Unul Tânăr

Tânărul Jävrel
Elegant și frumușel
În pene sa cam umflat
Dar „tipesa” l-a lăsat.

Din partea simpaticului nostru epigramist I. I. Zorand primim cătreva catrene. Toate sunt bune și dacă nu îi le-am publicat toate e din cauza spațialului. Le veți vedea însă în numerole viitoare.

O lămurire pe chestia dintre „P’oneză” și „Didina”

Că ești bou și încă mare
O susține cu’ngâñere
Dar intervine ecoul
Astăzi e la prej și boul.

Lui Boris

Se spune și’ncă cu accent
Că’n dueluri al talent
Se prea poate să-ai la crimă
Dar nu ai cel cu rîmă.

Epitaf la mormântul lui „Poșa Drului”

Aici zace „Poșa” în a saglie
Chestia cred că e o dramă
A murit de bucurie
Că a scris o „epigramă”.

Dintre catrenele Poșei Drului publicăm trei bucăți. Restul în numărul viitor. Toți trebuie să trăiescă.

Lui Zorand căruia îl completează „Culmea ceasornicului”

De ești bun ceasornicar
Pe căt e dânsul de celebru
Să-i pui arătător măcar
Pe arcul unul car funebru.

Lui Tinu Șeltingeanu care aprobă să se acorde de o ploneza

Acest supliciu vertical
Zăul Tinu nu te scuză;
Dacă ai să cazi mortal
Cine ne-o servă de muză.

Lui „Cicerone”

Senatu’ntreg te-a admirat
Dar azi observ că-ți vine greu
Că’n epigrame nou întrat
Te dovedești a fi... plebeu.

„Ca să nu se răcăscă” vorba D. Iul, publicăm unele din catrenele primele dela talentul nostru colaborator Domnul Boris cătreva catrene. Restul le-am pus la dubă. Puținuță răbdare până în numărul viitor.

Lui Constantin dela Șe’tin care acceptă să se spânzure

Căt de fericiți am fi
Avea de te-ai spânzura
„Bravol” nu ne-ar plăcisi
Cu ce’o să mal scrij mata.

Poșei Drului ale cărui epigrame sunt diluate

„Sunt, poșă, neam de beduin
În epigrame n’am venin”;

„Taman din Bab-el-Manden vîn

Să-ți împrumut puțin.”

Bolșevicilor morți pe front

Vrând să ia raiul cu asalt
Fugiră’n Iad (Intr’un „Cazan”)
Căci a strigat Sân-Petru: „Hai!”
Și l-au crezut... soldat german.

Cerem răbdare dela cel car nu și-au văzut operile publicat precum și celor cari și-au văzut operile publicate parțial. De vină e aglomerarea de material. Răbdare până în numărul viitor.

ALLO! PETROGRAD!

Tovarășul Timocenco făcând o inspecție pe front, pune întrebări soldaților bolșevici.

Timocenco — Tovarășe Ivan, de ce faci tu războli?

Ivan — Pentru Stalin!

Timocenco — Bravo măi Dar tu, tovarășe Nicolaevici?

Nicolaevici — Pentru Kremlin!

Timocenco — Bravo, tovarășe Nicolaevici! Dar tu tovarășe Goldenberg, de ce faci războli?

Goldenberg — Un denunț la Statul Major!

— Un bărcare dascăl de moșeche, care se crede mai mult că e și care din cauza fețelui să fie mult urât nu numai de cipollii săi dar de toți cel care cunoște, cu toate că el spunea vrea să-ștă facă copiii „oameni trați” și atâtă tot, constatănd acest fapt (că e urât de toți) volind poate să repară ceea ce este anul de zile, își adună toți cipollii și după o lungă predică care își erau numai calități să pe fariseul, că de obicei, le să cu multă autoritate și cu multă răte, nu numai spre a fi auzit, dar pentru ca să se împrime adânc în mintea lor ceea ce le spune:

— „Fac și eu ca acela din nou lui Alexandru Lăpușneanu. De voi nu mă vreti pe mine, eu vreau pe voi”.

Noi nu cunoaștem această nușă scrisă de Alexandru Lăpușneanu. E scrisă de C. Negruzzî și adăugată din nuvela „Iul Alexandru Lăpușneanu” și chiar Alexandru Ușneanu.

Dacă ar trăi C. Negruzzî și dădea auzi vorbind astfel discloșul despre nuvela sa, nu știa zău ar zice. În orice caz îl-ar putea punct pe stimabilitatea noastră. Ar fi un frumos subiect pentru o schiță artistică.

— Un tată, scrie în Biblie, își mește cu brațele deschise și cu măștile bucurie flui care fusese risipit și despre care crezuse că e pierdut și mort.

Un „Părinte” din localitate, nu teresează ce fel de Părinte, în întoarcerea unui fiu al său, că nu a fost nicăi risipitor, nici plătit și nici mort și care îl ceruse să post, nu numai că nu a fost prădat, a fost hulidit cu cuvântele:

— „Porțile „Bastillei” nu sunt schise pentru toți trecătorii!”

Își credea fiul că trecător, voia să-l mai recunoască.

Mal mult înca. Această Părinte se oprește aici, ci în puterea născătoriștilor săi să se scoată din stradă, ciungându-i.

Peste câteva zile văzând că mare parte dintre fiil săi îl păsesc se supără foc și se miră că cauza acestei părsări.

Dacă cunoaște Biblia și pedagogia, ceea ce place să crede n’are motiv să se supere și să mănește.

— Domnisorul „Imobilizat în loc” la Mica, care se plimbă și de des pe „corsoul” orașului cu jidovicii ar face bine să mai le și altora loc de plimbare pe toate. Ar putea să mai vadă și altii nu numai pe căliva „găuri”.

Pe lângă aceasta e mai mare șiinea să îmbrace haina de ost (știm noi că e ofițer și fără să îmbrace) pentru că în această nută să-ștă plimbbe „Jidancujă”. Miră faptul că superiorii lui nu sesizează.

ALLO! MOSCOVAI

Stalin — Tovarășe Mujinsky! ești cel mai bun aviator al meu.

Mujinsky — Da, Tovarășe Stalin!

Stalin — Ploieștu-l praf?

Mujinsky — E prea praf pe sea, prea la mahala, că nu s’are niciun turat de mult și om mai văzut ceteașean făcut praf, de boala.

JU mă întreb, eu îți răspund

Posta „BRAVO”

Redactor responsible „Frunză”

BEBEL. Spiritul nu îți lipsește, dar trebuie să scrii mai îngrijit dar de edificiu în continuare îți vom publica operile. Ne încântă probabilitatea unor abonanțe.

IONEL G. Pentru ca să-ți formezi un fizic „de atlet” cum zici dñe, îți recomand următorul program: Dimineața sculare la 10, prânz bogat la masă, după masă somn, seara culcare târziu. Dacă vrei însă poți face și pușna gimnastică.

CREON. Ai primit considerabilă bătaie și de atunci ai început să scrii. Nu crezi că multora dintre epigramiștii noștri ar trebui să li se aplice aceeași metodă.

GOE. Ai dreptate în constatarea ce o faci zicând că înțîrstarea te o vedem pe fețele multor tineri din Arad se datorează faptului că le-a plecat suflețul la Cernăuți. Of! înțimă, de ce nu sunt eu la cenuza scriitorilor să le cîtesc episodiole Mamă! Mamă... ce articol să trănți!

CAVALERUL ROZELOR. Întră devăr faptele ce mi le povestesc și au întâmplat întocmai, cel puțin din căte am aflat. Pe cititorii naști sunt curioși: de cele întâmpilate îi rog să-și astâmpere curiozitatea cu trăci nu le pot povesti faptele căci risipim le tate cenzura.

UN CURIOS. Dacă aș găsi vreo fermă scrisă într-o limbă incorrectă, vă rugăm să o copiați și să-mi spuneți cu adresa proprietarului să o expediți pe adresa revistei. Văză pe copertă). Paranteza am făcut-o ca să nu trebuiască să au completat adresa revistei noastre și astfel să economisească timp spațiu.

BORIS. Pe mine personal m'a auzat mult continuarea romanului meu „Allot... Poliță?...” Sper același lucru îl vor spune și ceilalii. Să știi că-ți păstrezi o mare urmă insă fiu răbdător până la parîția tuturor scriitorilor dtale.

TUTUROR EPIGRAMIȘILOR: Am primit încă și până acum plini în cari erau epigrame însă și cari nu era scris motto-ul „Due ni epigramatice”. Acest lucru ne greubează imens muncă din cauza imposibilității de a împărți materialul primit. Zâul. Vă împlem, fie-vă milă de umilul dv. pos. Are copii acasă...

BOB. Îmi povestesci aventuri ungstericești. Cică viață dtale este mereu în pericol. Cică vrea să ucidă un tip brunet, înalt și bălegat. Păi cum dracu poate să omoare dacă e bine legat?

BANCUL săptămânii aparține altădată:

— Știi cine sunt eu? Eu sunt astăzii efectul!

— Dar eu știi cine sunt? Eu nu sunt rezidentul!

Acum: — Știi cine sunt eu? Eu sunt băeanul.

— Dar eu știi cine sunt? Eu sunt măcelarul!

MYREL. Am primit. Se va publica.

PAŞA DIULUI. Ne-am surprins de plăcut poezile. Se vor publica. Continuă cu ele.

MORIS. Vezi la Myrel.

PIONEZA. Te știm băiat com-

pat. Da nuca cu lăpti locali.

Hotul

Schită humoristică

de Quivel I. Giu

Ghiță veni acasă la ora obișnuită. Sună la sonerie după obiceiul său odată lung și de două ori scurtă. Nevastă-să veni să-i deschidă.

Era căsătorit de patru ani și spre nenorocul său nu fu scăpat de acea plagă a secolului nostru: „Soacra”.

Soacra, măria sa soacra. Ajunge numai acest nume pentru orice calificativ să fie de prisos. Soacra... și atât!

De patru ani era căsătorit și răbdă cu greci jugul de chin și foc al căsnicieei. Niciodată în cei patru ani ai căsnicieei nu a trăit și el măcar un chefușor căt de mic, căt de innocent căci acasă îl aștepta Mărla sa Soacra.

Ena aproape inconștient în această stare de nedestindere pe care o suportă ca pe o fatalitate.

— Nenorocul meu!

Atâtă zică dă oândă în când, văzându-și colegii dela birou înveșindu-se și uitându-și necazurile în vre-un restaurant.

Această stare de inconștiență dură după cum am spus patru ani și dura poate și mai departe dacă nu ar fi intervenit în viață lui, un coleg de liceu despre al cărui nume nu-și mai aducea aminte și știa doar că era poreclit Tocilaru.

Servus Săcăjă! fu salutat de colegul său de de odinioară, numă mai cunoști? Eu sunt Tocilaru de stăteam în banca dinaintea ta în liceul Sfântul Sofroniu.

Cum să nu-și aducă aminte de subirelui de odinioară pe care-l podideau lacrimile de căteori te răsteai la el.

Si uite domnule ce te schimbă timpurile. Subirelul de odinioară e acum o masă de carne de umila greutate de 120 kilograme. Iar tu cel care-l terorizai odinioară ai rămas același ca fizic ca și când erai. Noeann, același, înafară de faptul că acum erai căsătorit și pe deasupra moai aș și „Soacra”.

— La poveste-mi cum mai tră-

TEATRU

Duminică 19 Octombrie, în sala Teatrului Comunal, Compania Căribus, de sub direcția dlui C. TĂNAȘE, va reprezenta în matineu și seara, comedia FIRFIRICĂ, de V. Vasileache.

Bilete la agenția teatrală Ion Ilies, Bdul Reg. Maria 22. Telefon: 22-55.

Mart., 14 Octombrie, orele 9 seara în Sala Teatrului Comunal, Teatrul Național din București va reprezenta comedia TARTUFFE de Moliere. Turneu condus de marele actor Ion Iliescu.

Bilete la agenția teatrală Ion Ilies, Bdul Reg. Maria 22. Telefon: 22-55.

Doi frați mergând pe drum întâlnesc un măgar.

Unul din ei, ca să-l păcălească, îl arată:

— Ulte pe frate-tău, mă!

dtale celorlați. Însă numărul viitor vor apărea în cadran.

ZORAND. Totul va apărea. și pce

iești? îl întrebă colegul de odinioară de Ghiță.

Acesta îi povestii tot căsătorul lui în timp de patru ani.

— Îți inchipui să-mă Tocilarul, de patru ani să nu faci un chef, să nu știi cei aiia nouapte.... și pe căt era el de om cu familie erau să-l podidească lacramile.

Stătu Tocilaru puțin pe gânduri apoi și zise cu înșuflețire:

— Mai Ghiță am un plan. Astă noapte trântim un chef.

— Mai dar Soa...

Lăsa soacra! Uite ce e de făcut...

— — — — —

Noapte.

— Ghiță strigă speriată soacra său un sgomot în vestibul. A deschis din eva ușa... Vai, e un hoț!

Toți trei săr în picioare: Soacra, soția și la urmă Ghiță.

— Ia fugi de-aci, zice acesta din urmă, nu e nimeni, îți închipui nu mai.

— Ba da Ghiță... ia-ji papuci.

— Au văzut un om cu lanterna.

In două mișcări Ghiță e îmbrăcat, cu un gest repede deschide ușa și înfașă pe cineva de guler.

— Ahal ai venit să furi? Stai că-ți arăt eu! Mișă dință! Nu știe frică!... Dă-mi revolverul... Vezi că e în sertar. Așa... Tine-l pe borșa la respect până mă simbol... Așa...

Infricoșat de revolverul ejitit asupra-i, miserabilul nu mișcă. — Ghiță fu repede gata.

— Ia-l du-l la poliție! — îi strigă în urmă soacra, pe când ieșiră pe stradă.

Cei doi bărbăți ieșiră din casă și soacra zăvoră ușa în urma lor.

In stradă Ghiță și cu „hoțul” se îmbrățișează:

— Iți mulțumeșc dragă Tocilarule. Bună idee! Hai să trântim un chef. După patru ani de însurătoare am și eu o noapte de libertate.

DOVADA

— Eu de îlfel nu sunt superstitios, dar nuntă n'ăși face-o într'o Vineri.

— Prostii... căsătorile acelea sunt adesea cele mai fericite, eu m'am însurat până acum de trei ori Vinerea.

— O MICA DEOSEBIRE

Vecinul: Bărbatul dtale, coană Veto, mi-a spus că toată săptămâna n'ăi schimbat o vorbă măcar cu el... și aceasta numai fiindcă Duminică după massă a stat dela casă trei pără la patru la berărie.

Cona Veta: Auzi mincioul! A fost toamă dîmpotriva! Nu dela trei pără la patru a stat la berărie, ci dela patru pără la trei!

SE CUNOAȘTE

Seful de Birou: Cât muncește contabilul acesta nou, e ceva de speriat! Se vede că el n'ă mai lucrat până acum prin birouri!

DAVID. Ne veți scănta cu catenele dvoastră în numărul viitor.

P. A. G. Vezi mai sus.

FRUNZA

Glume și răutăți

...Zice-se că un fost funcționar superior, mulțat recent din Arad în orașul de origine, ar face dese călătorii la Arad, unde se dă drept inspector de speculă sau așa ceva și purându-se în concomitanță cu comerțanții.

Primăria, în serviciul căreia a fost, ar trebui să publice o precizare pentru clarificarea lucruri.

...Cel mai nou băncă:

- Cunoști legea înghețului?
- ?
- Cum, n'ă cunoști?... Doar a apărut zilele trecute în Credință...
- N'ă cunoști... Care-i?
- Păi... dacă n'ă lemn, la jarnă înghețul!

...La unele localuri de noapte din localitate, pompos botestate băruri — în realitate spelună specializată în jefuirea cetățenilor naivi — se petrece copios — chiar foarte copios și cădeodată cu scandal — chiar după ora de închidere.

— E posibil ca nici o autoritate să nu aibă nimic de zis?

...Să am vrea să punem o întrebare:

— E compatibilă profesiunea de avocat cu acea de patron de local de noapte?

...Credem că băcoul ar trebui să stabilească o... jurisprudență în acest sens, — sau, nu sunteți de aceeași părere cu noi?

...Dna. Miocrița Crudu roagă epigramiștilor să se războiască între ei și pe dumneaei să-l lase în pace pentru că nu se preicepe la... versuri, iar să răspundă în proză, — nu se face!

...Noi nu ne amestecăm!

Citind lista răscumpărărilor de coroane cu prilejul încreșterii din viață a regretului „Taica Vlad”, am constatat că, deși e toată târzie, floarea renumoșinței nu se văstujește!

al. miron.

IUBITĂ...

Tie'ți scriu aceste rânduri
Înger păzitor al visurilor mele...

Când tristeje vîntul serii îți aduce și lacrimi de sub geana tă se curg,
Nu ultă atunci, de-ți fă o cruce,

Când cerul se aplăcă spre emurg.
Când anii tăi șirag, șirag
Iți vor așterne flori încale,

Tu vel holnărit, vel pribegit cu drag
Ca frunza care zboară pe cărare.

Ochii tăi ce oglindesc adâncuri
Pe cari nu le pot străbate poate
niciodată,
Destramă în mine mil de gânduri
și jese o vîajă întreagă la-o-lătită.

Ești atâtă dragă de frumoasă
și atâtă fermec mai cuprinde
vorba ta,
Incă aș da totul, ca mireasă
Să te văd venind în calea mea.

A. M. Grind.

BANCURI CU RUȘI

ALLOI ODESAI

Tovarășul Saşa se plimbă agitat și bate nervos cu pumnul în masa.

Saşa — Ce facem tovarăse Dragomirov, Români au ocupat uzina de apă?

Dragomirov — El și, bine văză!

ALLOI KIEVII

În fața Kievului se găsesc o mulțim de care de asalt, fără de activitate.

Colonelul Cleovec (se adresează trupelor):

Cum să poată, tovarăși, să mă cămădăte? Avem care de asalt?

Colonelul Kiriacov — Avem care de asalt! Da, care dă asalt? că noi nu dăm!

ALLOI NICOLAEVI

Stalin: — Allot! Alot! Stalin... Tovarășe telefonist, dă-mi legătura cu Nicolaevi!

Telefonistul: — Nu se poate tovarășe Stalin... E ocupat!

Stalin: — Să se repare imediat!

Telefonistul: — Echipeabil... E ocupat de trupele române...

ALLO W. C.

Stalin: — Dă-mi te rog Comisariatul Poporului W. C.I.

Telefonistul: — E ocupat, tovarășe Stalin!

Stalin: — Auleu...

Telefonistul: — Nică-o grije, tovarășe, Stalin, e ocupat de trupele noastre...

ALLO MOLOTOVI

— Allot tovarășe Molotov... Ai auzit ultimele vesti... Ce concluzie tragi?

— Nici trag concluzie, tovarășe Stalin... Cac nlezna!

Ofljerul Bolșevic: Dece ai opriț mașina, Ivan?

Ivan: Nu mai aveam alcool.

Ofljerul Bolșevic: Păi automobilul nu merge cu alcool.

Ivan: Automobilul nu... dar șoferul?

Români de pretutindeni, ajutați-vă jăra în aceste momente grele.

Subiectul căt mai de grabă la împrumutul reîntregirii.

ASTRONOMIE

(Continuare.)

Lecție de cultură generală de „Babel”

PLANETELE

„Jupiter” este planeta cea mai mare, deci tatăl planetelor. E bătrână, dar foarte sănătoasă și grăbită; își face rotația în 10 ore. Atmosfera e deasă și temperatura de 25 ori mai mică decât pe pământ.

Este locul ideal pentru măcelării, căci nici carneau nu se strică și nici în cărnoași nu ar mișuna veră.

Jupiter are nouă sateliști; nevașa dispărut.

„Neptun” este un corp foarte misterios; nu-i place să se amestice pământenii în ciocna lui. Își joacă bine secretele. Face plimbări nocturne în jurul soarelui pe care îl admiră din toate părțile.

Are un singur fiu, pe:

„Uran” care este o fire foarte

romantică, doavă numele cu care și-a botezat copilă: Ariel, Umbriel, Titania și Oberon.

„Saturn” este o planetă foarte bogată, căci poartă în incontinentu un inel gros de aur. Ii place să bea. Excesul acesta îl duce până acolo încât corpul să se transformă în lechid. Aerul din jurul său este noăreat cu gaze ce emană din corpul său. (A se găsi unele asemănări cu pământenii).

„Marte” este o planetă la modă. Cercetat mult. Strălucește foarte frumos cu toate că, vă garantez eu, nu s-a uns niciodată cu „Sidol”.

„Mercur” și „Venus” este locul ideal pentru a face încolo o colonie de soacre. Căldura e ca de iad. Adică 265 grade pozitiv. Cu proiectul e colonizare însă trebuie să ne grăbim. Căci Scaraoșchi negăsind destul loc în iad pentru bolșeviri, nu va întârzi să-i trimitem și alții.

NADLAC

— De când unul din corespondenți nostri a fost plecat din comună, nu am mai scris de mai multe vedete din eructul ale „Bravo!”. Missele din trecut credem că au avut destul timp să mai facă noi aventuri, cări vor fi publicate la timp. Credem că nu se vor supăra pentru asta, nu și așa venăabilă Miss Koprol. Dar donjuanii de cari ne-am ocupat cum se simt acum în largu ilor vor fi foarte praf văzând că iar a sosit „dracul” — cum au obiceiul a spune. La re... el ître deș în numărul viitor.

— Invităm persoanele cari și-au făcut ceva în timpul lipsii corespondentului, sunt rugate să își procure dnia întâi căte un antinevralgic, ca să nu se enerveze prea mult la eparția numărului viitor.

TÂMPITE

Profesorul (către elevă): Spune-mi un substantiv femenin.

Elevă: Marea.

Prof.: Bine. și acum spune-mi unul masculin.

Elevă: Cerul.

Prof.: Bravo fetișol! Acum, te rog să-mi spui de ce Marea e femenin și Cerul masculin?

Elevă: Pentru că Marea este joasă și Cerul de deasupra.

Ziarul „CRIDINTA”

din Arad, Str. Eminescu Nr. 3, face abonamente pentru provincie.

Un abonament de 3 luni 180 lei.

Abonamentele se plătesc înainte personal sau prin mandat poștal.

MICA PUBLICITATE

PIERDUT cumpăratul în bodejă „La Calul Bălan”. Aducătorului sănătate recompenză.

SE CAUTĂ amatori de... poame bune. Adresați fructăria „La vărsătură veselă”.

CUMPAR de ocazie oujii de... sănătate frunze la călini. Ziar sub „Pierdută”.

VAND mare ocazie pentru mici: 40 poloboace mari fără fund și rădoage, dar cu cercuri nouă. Zile sub viticultor „Ziuă”.

„Hallo, Poliția”

Roman

policist

de Boris

Inainte de a continua romanul început de Frunză, sănătatea să explică întruperea lui. S'a spus de la redacție să se întrețină publicarea din pauza pierderii manuscrisului. Un lucru absolut neverosimil, deoarece Frunză publica romanul în „Bravol”, dar nu... în manuscris. Adevarat este că... întrădevăr să pierdă ceva, dar nu manuscrisul, ci Frunză! O dispariție misterioasă în genul american. Un mister pe care-l vom explica în măsură desfășurării acțiunii romanului. Deocamdată, pentru înțețirea cetăților, și aşa destul de neliniștită de Ion Noiță care le cere mereu abonamentul, să zicem că poetul care a avut imprudență de a-și trimite un arab la Pașa Diului... ba la Pașa din Sâncioiu... său înșărtit

era un pasă de neamul beduinilor care să-ă omorât călăru, mister pe care Lord Pix nu-l va afla niciodată, căci fiind englez, e chinez în literatura noastră, să zicem deci că și Coșbuc în „Moartea lui Fulger” (multe misterioase morți se amestecă în acest roman): Din codru rupi o rămurea. Ce-i pasă codrului de ea?... Cu atât mai mult n-o să-i pese de o... Frunză! De altfel, Frunză, spunea singur că este irresponsabil, deci nu-l putem face responsabil de dispariția lui.

Responsabil de acest mister este, să nu vă se pară curios, Lord Pix, după cum veți vedea în cele ce urmează!

Cum spunea Frunză, Lord Pix se afla în plin mister, dar era obișnuit cu acest lucru, căci foarte

mulți prieteni când i se adresau, să spuneau „Mister Pix”.

Din plin mister, Mister Pix, să-i zicem cum li zic prietenii, treceu în plin corso unde se trezi în plină lumă, dar de care el nu se sinchise că rămosă pe deplin absorbită de gândurile lui, care erau încă în plină intuție, astfel că se pomeni facă în flăcări cu o doamnă, cu care se ciocnise din plină.

Lord Pix, flegmatice din sine, cum sunt toți englezi, nu se sinchise nici de doamna, cum nu se sinchise nici când nu-și aminti la ce se gădise, că se aproape de un ghioșc de unde cumpăra un „Bravol” ca să vadă în ce stadiu era ajuns cercetările lui. Deodată i se opriță ochii asupra rubricii „Tu mă întrebă, eu și răspund” care era susținută de Frunză.

— Evreicul exclamă el, dar nu spre a aminti strigătul lui Arhimede, pe care nici nu-l cunoștea,

căci acesta fiind mort nu mai rea de lucru pe la poliție, ci pentru că și aminti că mama cu care diocnă era o evreică, având păr său și pistrui. Lord se felicită pentru perspicacitatea lui în descoperirea naționalității, căci aceasta asigura că are talent înăscut de fi detectiv, ceea ce îl dădea speranță că via deslegă misterul care leagă de el primătatea întrebării nedeslegate.

— M-am luminat, gândi el, că de după un nor soarele îl lovite un pumn de lumină. Voi recunosc Frunză! Il voi întreba și el va răspunde, căre este calea de deslegă misterul! Fără să mai spui că gânduri, căci uităsem să spun că în timp ce se gădea tea pe gânduri, Lord Pix se întrepătră spre redacție, îndreptându-se de spate.

(In Nr. viitor: Lord Pix la doară).